

"De Clavé a Lerroux ha passat per la terra catalana la generació d'Enric Prat de la Riba. I no hi ha passat endebades."

("La Veu de Catalunya", editorial.)

POLITICA

NOTICIARI POLITIC

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

UNA OANTA

DEL SENYOR JULIA CLAPERA

Contestant un dels nostres "Ecos" d'ahir, el senyor Juli Clapera, ex-director de "La Razón", organ oficial, llavors, de la dissolta Unió Patriòtica, ens envia la carta següent, en la qual ens diu que tenim gal·lè tota la raó.

Publicuem íntegra la carta perquè la considerem un document eloqüentíssim.

Vet ací la carta:

"Sr. Director de LA PUBLICITAT.— Presente.

Muy Sr. mío y distinguido compañero: Acabo de leer en la sección "Ecos" un comentario que trata de "L'annistia lerrouxista". Al hablar de mí se dice que al "pujar la Dictadura" envié un telegrama al rey "diciéndole que había dejado d'esser republica, que m'havia equivocao i que abjurava dels meus errors". Esto es totalmente falso. Ingresé en la Juventud de Unión Patriótica, que presidía mi Concejal Jurado Sr. Cuyás, en el año 1928. No he mandado jamás ningún telegrama ni carta al rey, que combatí durante 35 años. No he sido de ningún círculo monárquico, y no he dejado de ser nunca republicano radical. Fui de la Juventud de Unión Patriótica tres meses, y dirigí "La Razón". En qué escrito ataqué a los republicanos, o declaré mi fe monárquica? Vengan pruebas y acaben las fantasías. En honor a la verdad, le suplico haga la rectificación, que toda conciencia honrada, que aprecie la propia como la ajena, debe hacer. De mi conducta republicana puede informarme su correligionario, que fué mi Concejal Jurado, Sr. Xicoy, y el Sr. Carbonell, presidente de un centro de Acción Republicana de Sarriá. Ellos tienen la palabra.

Suyo y de la República,

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

Julián Clapera."

en un almuerzo en la "Font del Llob".

Parce ser que el ágape tuvo carácter de despedida, especialmente por parte del Sr. Anguera de Sojo, quien definitivamente renuncia a encasillarse en el marco de ninguna agrupación o partido político, poniéndose así en sazón para ocupar en Cataluña los más altos puestos representativos.

Los demás comensales debieron lamentar la decisión del Sr. Anguera, prestigioso elemento que hubiese subrayado el indiscutible, pero inédito o mermado valor político de la mayor parte de los dirigentes de la frustrada concentración.

Según nuestras noticias, no desisten todavía de su empeño los aludidos elementos desecados de que sus esfuerzos cristalicen en algún provechoso acuerdo en bien, suponemos, de la prosperidad moral y material de la estimada tierra catalana.

Como en esta ocasión no ha habido reportero indiscreto que sorprendiera la comida y deduciera su significado, publicamos la información que nos ha llegado por caminos de cuya veracidad podemos responder."

"EL PROGRESO" HA TONNAT.

A DESAPAREIXER

Diuen que a l'ahir no va arribar a publicar-se l'antic òrgan oficial del partit radical El Progreso.

Això confirma els rumors, que ja recollíem, sobre la seva desaparició definitiva, puix que el senyor Lerroux comptarà amb altres òrgans en la premsa diària barcelonina.

EL SENYOR LERROUX

I ELS PERIODISTES

Per correspondre al banquet amb què obsequià diumenge passat el senyor Lerroux a les Associacions de Periodistes i directors de diaris, ahir al migdia l'Associació de la Premsa Diària, el Sindicat Professional de Periodistes, el Centre de Reporters i l'Associació de Periodistes de Barcelona li oferiren un àpat a l'Hotel Orient, recordant la seva qualitat de president de l'Associació de la Premsa de Madrid.

A l'acte hi assistiren una seixanta comensals de totes les associacions

de premsa i diaris de Barcelona, i transcorregué en un ambient de camaraderia propi del gremi de periodistes.

El senyor Bergadà, del "Diario de Barcelona", com a president accidental de l'Associació de la Premsa Diària, oferí l'àpat amb paraules d'afectuosa consideració per al senyor Lerroux i de fervorós elogi de la llibertat de la premsa.

El senyor Lerroux recollí aquestes paraules amb un discurs en defensa càlida de la llibertat de la premsa i de companyonia amb els periodistes, que fou molt aplaudit, i assegurà que secundaria totes les gestions prop del Govern per la prompta reaparició de "El Debate".

La festa periodística, que va transcorrer entre la més germanívola cordialitat, acabà a quarts de quatre de la tarda.

UN DETINGUT A LES RAMBLES PER MANIFESTAR-SE CONTRA EN LERROUX

A la sortida de l'Hotel Orient s'havien format nombrosos grups esperant el pas del senyor Lerroux.

En sortir a les Rambles el cap radical se sentí entre aplaudiments, però d'un grup sortiren crits hostils, la qual cosa originà alguna confusió i feu que hi intervinguessin els guàrdies d'assalt. Es practicà la detenció d'un dels avaluadors.

DE L'HOMENATGE

AL Sr. ANGUERA DE SOJO

Totant a terme la construcció del ric i artístic bastó de comandament que aquesta Comissió, en nom del poble de Barcelona, farà ofrena al senyor O. Anguera de Sojo, ex-governador civil d'aquesta província, en el projectat sopar d'homenatge, el dia per al qual s'avisarà oportunament per la premsa, aquesta Comissió fa avinent que totes les persones admiradores de la tasca realitzada per aquest gran patriota al front del Govern civil que vulguin oferir llur concurs a tan lloable homenatge, que se serveixin passar pel seu domicili, Rambla de Santa Mònica, 8 i 10, primer, segona, tots els dies feiners, de les set a les vuit de la vetlla.

UN NOU DIARI DE LA TARDA

Dintre de pocs dies aparixerà un nou diari de la tarda, titulat "Realidad", diari, segons manifesten en una nota així: "que en estos momentos en que la ola anárquica va en movimiento ascendente, será un paladín más que tendrá en la Prensa los derechos legítimos de las fuerzas vivas de la nación".

MITINGO

DE L'ALIANÇA D'ESQUERRES

Al miting de l'Aliança d'Esquerra se celebrà diumenge vinent, a les onze del matí, hi prendran part els diputats Eduard Barriobero, Salvador Sediles, Josep Antón, Balbino, Mariano Rodrigo Soriano, Luis Zubillaga, Emilio Niembo, Ramon Franco, Angel Samblancat i el regidor del nostre Ajuntament Abel Velilla.

EL PARTIT TRADICIONALISTA

PREPARA PER A DIUMENGE

UN ACTE POLITIC

Diumenge vinent, a les onze del matí, els tradicionalistes celebraran un miting de propaganda al Teatre del Bosc, al qual acte prendran part Miquel Junyet, els diputats a Cortes Josep M. Lamamié de Clairac, comte de Rodenas, Joaquim Benza i la senyoreta Maria Rosa Urraca Pastor. A les dues de la tarda del mateix dia, celebraran un àpat popular al Restaurant del Parc, a honor dels esmentats oradors.

En Terradellas aclari:

"Caga-aranyes" en diuen dels conductors dels cotxes funeraris, és a dir, els "cotxes de moris".

L'home va canviar el color de la cara. Va agrair la deferència del senyor Terradellas... i ja no se l'ha vist més pel Palau. Ni l'han vist, tampoc, és natural, a la Casa de Caritat.

En Terradellas aclari:

"Caga-aranyes" en diuen dels conductors dels cotxes funeraris, és a dir, els "cotxes de moris".

L'home va canviar el color de la cara. Va agrair la deferència del senyor Terradellas... i ja no se l'ha vist més pel Palau. Ni l'han vist, tampoc, és natural, a la Casa de Caritat.

En Terradellas aclari:

"Caga-aranyes" en diuen dels conductors dels cotxes funeraris, és a dir, els "cotxes de moris".

"Antes que Lerroux, estuvo en tratos para quedarse con "La Noche" la Unión Patriótica."

(De "La Razón", ex-òrgan oficial de la Unió Patriòtica, en el seu número d'ahir.)

UNA LLETRA DE L. NICOLAU D'OLWER AL "JOURNAL DE GENEVE"

Retallam del "Journal de Genève" del 23 de febrer el solt següent:

"Hem retallat recentment la protesta de l'Associació Popular Catòlica contra l'expulsió dels jesuïtes d'Espanya. El senyor Nicolau d'Olwer, ex-ministre d'Economia del Govern de la República, ha adreçat al president de l'Associació Popular Catòlica de Lucerna la lletra següent, datada a Barcelona el 20 de febrer:

"Senyor president:

He llegit al "Journal de Genève" la vostra protesta contra l'expulsió d'Espanya de la Companyia de Jesús, perseguits amb una violència brutal i expulsats de llur pàtria". Com a membre de les Cons-

tituents espanyoles i ex-ministre de la República, tinc interès a manifestar-vos, senyor president, que heu estat informat malament. Segons la Constitució, la C. J. ha estat dissolta a Espanya, però els seus membres són lliures de restar-hi amb els mateixos drets que tots els altres ciutadans. De fet, la major part resten a Espanya; només són els estudiants—els novells—els que han marxat per anar a acabar llurs estudis a l'estranger. En definitiva, la República espanyola deixa de reconèixer la Companyia de Jesús, però admet els seus membres individualment: és, si no vaig equivocat, el mateix que fa la Confederació suïssa.

Vostre afírm.

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

L. Nicolau d'Olwer."

PALESTRA

La formació de futurs catalans

L'altre dia un bon amic de Palestra, patriota excel·lent, m'explicava que en anar a organitzar una Delegació en una ciutat catalana topaven amb resistències en un sector determinat. Cercant la causa, arribaven a localitzar-la en un cert casisme que pretén ésser polític i fa ball agarrado per al jovent. La resposta que obtingueren a la sol·licitud de col·laborar a organitzar la Delegació de Palestra és exemplar.

—Cal no ajudar-los pas. De jovent ja en tenim nosaltres, però Palestra ens el distrauria. Doncs bé, si la missió de Palestra és precisament "distreure", o si volen, "preocupar" aquest jovent que balla, és pas-seja, omple els espectacles i, incapaç d'acció, contempla passivament els esports. És fàcil pensar en Catalunya, enfortir l'esport, ajudar-lo en la seva formació física i sanitària, fer-lo, en dos mots, un bon català i un bon ciutadà. És infondre-li un ideal patriòtic que el sostingui i l'esperoni en la vida.

Hi ha gent que pensa que puia que tindrem l'Estatut d'Autonomia, segons diuen els optimistes, cal ja des d'ara renunciar a tota acció patriòtica. Pitjor encara, a tota acció cultural. Aquesta inactivitat s'estén, i un dia hom renuncia a anar al teatre català, un altre deixa de comprar revistes nostres, l'endemà ja no compra llibres — ni catalans, ni espanyols... Sembla impossible, però així ho ha fet gent que arriba a donar-se de baixa de la Protectora. L'Educació de la joventut, la formació dels futurs catalans?... Palestra?... Bahl! no distraiguem el jovent... ¡deixeu que balli!

En canvi, a tots els països del món la preocupació fonamental d'avui és la formació dels ciutadans de demà. No parlem jo ni dels balillats italians ni de les organitzacions de joventut soviètiques, que algú podria creure fruit característic de règims dic-

tatorials. Als Estats Units, la preocupació constant, amb les societats esportives i de campadors, amb les organitzacions es-cultistes que allisten 800.000 nois i noies, la formidable Young Men's Christian Association, etc., és infondre un ideal nacional a les joves promocions d'aquest país sense tradició i l'entrenament en els deures ciutadans. A Alemanya, la Federació d'Associacions de Joventut comprèn un centenar d'entitats afiliades de caràcter nacional i més de quatre milions de joves inscrites. A Suïssa, l'organització Pro-Juventute desmoltura, sota la protecció de l'Estat Federal, un pla d'enfortiment i d'obra social, amb components i preventoria, que recorda el de Palestra. Oitem els discursos de Tzvetkovski, que encara els de Polònia, Jugoslàvia, etc., l'acció que a Romania duu a terme l'Onepi (Oficina Nacional d'Educació Física) coordinant, dirigint i impulsant les diverses activitats per al millorament físic dels nois i joves.

Palestra representa l'inici d'aquesta tasca nacional de formació de la joventut a Catalunya, tasca que hem de fer avui amb modestia — amb penúria, millor — de mitjans, però amb tota l'ambició i l'entusiasme quant als objectius.

Dintre del nostre moviment nacional, Palestra ocupa un lloc ben definit per a exercir una acció precisa damunt les joves promocions. L'A. P. E. C. cura dels infants en edat escolar. Els partits polítics actuen i utilitzen els ciutadans en arribar a l'edat electoral. Palestra influeix en els joves d'edat post-escolar i pre-electoral. La seva tasca, al marge de l'escola i de la política, és la formació patriòtica, moral, física i social de les joves promocions, per a l'avenir-nos, bons ciutadans, als partits polítics.

J. M. BATISTA I ROCA

LA MORT DE JAUME COLLELL

Ahí, a les 6.15 del matí, va morir a Vic, a l'avançada edat de 85 anys — era nat el 18 de desembre de 1846 — el canonge Jaume Collell.

No per temuda ha estat menys sentida la trista nova. En assabentar-se'n, tothom acudia a la casa mortuòria, per tal de reure un darrer tribut al venerable clergue.

S'han rebut innumerable telegrams de condol de tot arreu de Catalunya. Messén Collell serà enterrat aquest matí, a les 10, i hom preveu una gran manifestació de dol.

Ahí a la tarda es reuní l'ajuntament de Vic en sessió extraordinària, per fer constar en acta, de la manera més solemne, el dol de la ciutat per la mort del seu fill estimat i tractar del que cal fer en la seva honraria. Va trametre una corona a la casa mortuòria.

El canonge morí voltat dels seus familiars. El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

El Capítol Catedral, acabats els oficis sagrats, es traslladà en corporació a la casa mortuòria i entonà davant el difunt una absolta.

Després hi va anar novament el bisbe, el qual pregà també devotament davant el cadàver.

Ahí al matí fou notificada la mort de mossén Collell al bisbe de Barcelona. El doctor Irujo se sentí molt afectat per la nova, i comunicà el seu condol a la família de l'il·lustre difunt.

El President de la Generalitat va trametre també un telegrama de condol.

El dia abans havia estat visitat i visitat pel bisbe doctor Pellaró. A la capel·lana del moribund hi havia també el vicari de la Pietat, mossén Jaume Baulada.

A les poques hores de la mort, les campanes de la Seu i dels altres temples de la població es posaren a brandar, escampant per tot arreu la trista nova.

INFORMACIÓ DE MADRID

LES CORTS CONSTITUENTS

Discutida del projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña

Projecte de llei aprovat

Comença la sessió a les quatre i deu minuts de la tarda amb la presència del senyor Azaña.

Al inici d'aquesta sessió, el senyor Azaña, ministre de la Guerra, fa una exposició de la situació.

En llegir el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, el senyor Azaña fa una exposició de la situació.

Després d'aquesta exposició, el senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

El senyor Azaña fa una exposició de la situació.

Diverses intervencions

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

El senyor FANJUL: Com a mínim, jo tinc el dret de dir que el projecte de llei sobre generalitat i premsa militar, que és aprovat amb poques esmenes, després d'una defensa que en fa el senyor Azaña.

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

S'hi ha estudiat el projecte de llei d'incompatibilitats

La nota oficial

Aquest matí a les onze s'ha reunit al palau de Bonavista el Consell de ministres, al qual no ha assistit el ministre d'Estat, que havia d'anar a la Universitat central, a la presència de la secció pedagògica, creada fa poc. A les dues de la tarda ha acabat la reunió ministerial, de la qual s'ha facilitat la següent referència oficial:

Agricultura.—S'ha aprovat un decret autoritzant al ministre per presentar a les Corts Constitucionals un projecte de llei aprovant els concursos publicats pel de Foment per proveir places en els serveis de la Direcció General de Ramaderia.

Guerra.—S'han aprovat diversos expedients administratius.

Instrucció Pública.—El ministre ha presentat dos projectes de decret, un creant a València i a Sevilla l'Institut Escola, i un altre convertint el Museu Arqueològic de Barcelona en Museu d'Epigrafia.

Justícia.—S'ha aprovat un projecte de llei d'elecció de president del Tribunal Suprem, i s'ha començat a tractar de la combinació judicial pendent.

Ampliació del Consell

Madrid, 1.—En sortir del Consell el ministre d'Agricultura, digué als periodistes que encara no havia estat aprovada la reforma agrària.

Divendres vinent se celebrarà el Consell dedicat íntegrament a aquesta, per aprovar-la definitivament, i presentar-la tot seguit a les Corts Constitucionals per al seu estudi i aprovació.

El ministre del Treball ha desmentit rotundament els rumors que conegué pels periodistes.

Segons aquesta, li digueren que es parlava de la sortida de tres ministres, i que el de la Governació, per trobar-se malalt, abandonava la cartera.

El senyor Largo Caballero es mostrà molt estranyat que es pogués dir aquestes coses sense fonamentació cap mena.

El senyor Albornoz digué que no s'havia tractat del tribunal de garanties, sinó de la forma d'elecció del president del Tribunal Suprem i d'una combinació judicial.

tre mitjà qualsevol manifestin i indiquin a creure que representen l'opinió de totes o part de les institucions armades de la República.

S'exceptuen les publicacions tècniques autoritzades pels ministres de la Guerra i Marina.

El senyor SOLÓRZANO defensa una esmena en la qual demana que siguin indemnitzats prèviament els periodistes suprimits en virtut d'aquesta llei.

El senyor FERNANDEZ de la reclusió en nom de la Comissió, també és refusada per la Cambra.

El senyor ORTEGA i GASSET (Eduard) demana que se suprimeixi el delictes de les paraules "u otro medio cualquiera".

El senyor FERNANDEZ, per la Comissió, refusa l'esmena, i és aprovat l'article, amb el qual queda també aprovada la totalitat del dictamen.

El MINISTRE D'HISENDA ocupa la tribuna i dona lectura a un projecte de llei, que passa a estudi de la Comissió corresponent.

Seguidament s'aixeca la sessió a un quart de deu de la nit.

Comentaris de després de la sessió

Madrid, 1.—Acabada la discussió de la totalitat del projecte de guerra el cap del Govern i nombrosos diputats han abandonat el saló de sessions mentre es discutia l'article.

Tret dels diputats radicals i els de l'extrema dreta, els altres diputats elogiaven el discurs pronunciat pel senyor Azaña, al qual han felicitat amb efusió.

Algun ministre com el senyor Casares i el senyor De los Rios exterioritzaven llur entusiasme i s'han apropiat igualment a felicitar el president.

El senyor Azaña, comentant davant uns periodistes les incidències del debat i a preguntes d'un d'aquells, manifestà que si els periodistes que tenen actualment títols o emblemes militars els substituïssin, podrien publicar-se sense cap inconvenient.

Així si "La Correspondencia Militar" és titulat simplement "La Correspondencia", podria publicar-se lliurement; però el que no pot ésser és que sota un títol purament militar es publicui un periòdic que s'anomeni òrgan defensor de la revisió de la Constitució.

El comentari dels radicals eren, en canvi, molt adversos al discurs del senyor Azaña.

El senyor Martínez Barrios deia: La primera part del discurs, estava molt bé i guanyà la convicció de la Cambra; però a la segona part, en parlar dels articles primer i segon, quan defensava allò indefensable, va estar molt malament. Guanyà els vots dels seus amics, però no la convicció moral de la Cambra.

El senyor Casares Quiroga prengué a broma el rumor sobre la seva sortida del ministeri per malalt. Com sigui que un dels informadors li digués que, segons s'assegurava, sortiria aviat cap a Suïssa, digué tot dient: Facin-me vostres bo.

A preguntes dels periodistes, digué que el Consell no s'havia ocupat del cas de "El Debate" i que ignorava quan s'en tractaria, perquè estava pendent d'un recurs, la resolució del qual depèn de la Presidència.

Per últim el senyor Fernando de los Rios, en assabentar-se que existien rumors de crisi i que es plantejaria al Parlament, respongué tot rient: Caldria anar, doncs, aquesta tarda al Parlament per assabentar-se'n.

Les incompatibilitats

Madrid, 1.—El ministre que aquest matí s'ha reunit al Palau de Bonavista, han dedicat gairebé tot el temps de la reunió a l'estudi de la llei d'incompatibilitats, que ja està redactada.

A aquesta llei s'hi han introduït algunes modificacions d'interès.

Més tarda el senyor De los Rios ha comunicat al Consell dos decrets.

Un d'ells tracta de la reorganització dels Museus Arqueològics, i l'altre, de la creació de dos Instituts escolars, un a València i un altre a Sevilla.

Després el ministre de Justícia ha llegit el projecte de llei referent a l'elecció de president del Tribunal Suprem.

Els ministres immediatament després han començat a estudiar una ampla combinació judicial.

També sembla que s'han ocupat els reunits d'una combinació de governadors, de la qual donà compte el ministre de la Governació.

En arribar a la Cambra el senyor Prieto, ha manifestat als periodistes que en el Consell d'aquest matí s'havia aprovat el projecte de llei d'incompatibilitats. Introduint-hi algunes modificacions que no alteren l'esperit del dit projecte de llei.

El senyor SALAZAR ALONSO s'expressa així:

El meu esperit liberal se sent profundament ferit amb el discurs del senyor Azaña.

Cal destacar la figura d'aquest home per a donar-la a conèixer al poble en la seva veritable personalitat.

Cal preveure a Espanya que va dreta al cap d'Estat.

L'abstenció dels radicals en aquesta votació té molta més importància política que un vot en contra. És una conducta semblant a la que observaren els liberals italians quan Mussolini es presentà davant el Parlament.

Com a governant — deia el senyor Azaña — ho és i molt gran, ara que veig fàcilment la decència, i cau fàcilment en l'arbitrarietat.

Per aquest camí no farien falta tribunals de justícia i bastaria que cada ministre distribuís el treball als diversos departaments.

El senyor Rojo Villanova exclamava amb exaltació:

Aquí va a resultar que jo sóc el més liberal de tots. Jo creia que Azaña era liberal, però va resultant un Mussolini i acabarem amb una República feixista.

No vol convencer-se que tots els mitjans es guaren amb llibertat i el mèrit dels governs és que ho facin amb les lleis que existeixen però demanant a cada pas una llei nova.

Per a governar fa falta un gran simpatia i això és el que associa amb la llibertat.

Les responsabilitats

Els col·laboradors de la Dictadura

A les vuit del vespre s'ha reunit el ple de la comissió de responsabilitats, i després d'interrompre les seves deliberacions tantes vegades com ha calgut per acudir al saló de sessions a fi de prendre part en les votacions nominals del projecte de Guerra, ha acabat la reunió a les deu de la vetlla.

Tots els vocals de la comissió s'han compromès sota paraula d'honor a reservar els termes en què està redactat el dictamen aprovat per majoria.

El senyor Cordero s'ha limitat a dir que havien estat discutint les qualificacions sobre les responsabilitats polítiques del cop d'Estat i que havia estat aprovat el dictamen amb un vot particular del senyor Rojo Villanova i un altre del senyor Penalba.

El senyor Rojo Villanova, autoritzat pel president de la comissió, ha manifestat que en el seu vot particular opina que no ha de condemnar-se els generals dels directoris i els ministres del Govern presidit pel general Primo de Rivera més que a la pena d'inhabilitació absoluta i perpetua per a càrrecs polítics i que han d'ésser

LA T.S.F.

CONDOR

PASTILLES del Dr. ANDREU

CAIXA PETITA = UNA PESSETA

